

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΥ

Φίλε κ. Μολφέτα.

Αναγνώσαντες εἰς τὸ τῆς 27 Ὀκτωβρίου φύλλον σας περὶ μεταναστεύσεως στίχους σας, καὶ μὲν ἐγελάσαμε τὴν εὐτράπελον πλοκὴν των, ἀλλὰ πιστεύσατε ὅτι ἐδακρύσαμεν ἅπαντες διὰ τὴν πικρὰν τῶν γραφομένων ἀλήθειαν.

Ἀνελογίσθημεν τὴν παντελῆ σχεδὸν ἐρήμωσιν τῆς πατρίδος μας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τὴν δυστυχίαν ἀφ' ἑτέρου πολλῶν τελευταίως ἐλθόντων ἐνταῦθα, οἵτινες μένουσι καὶ θὰ μένωσιν ἐπ' ἀρκετὸν ἴσως διάστημα ἄνευ ἐργασίας, διότι συνέπεσε νὰ ἔλθουν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὅλαι αἱ ἐργασίαι εὐρίσκονται εἰς ἀπελπιστικὸν σημεῖον.

Ὅλα τὰ ἐργαστήσια ἀφαιροῦν μεγάλον ἀριθμὸν ἐργατῶν καὶ ἐννοεῖται ὅτι οἱ πρῶτοι διωκόμενοι εἶναι οἱ Ἕλληνες.

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ φιλοξενήσητε ἐν τῷ ἀγαπητῷ Ζιζανίῳ τὴν ἐπιστολὴν μου αὐτὴν πρὸς διαφώτισιν τῶν συμπολιτῶν μας τοὺς ὁποίους ἐκπλήττουν τὰ ὀλίγα δολλάρια τὰ ὁποῖα στέλλουν μερικοὶ, ἀλλὰ πῶς ἀποκτῶνται δὲν γνωρίζουν.

Οἱ δὲ ἀτυχεῖς γονεῖς οἵτινες ἀποστέλλουσι τὰ τέκνα των πέραν τοῦ ὠκεανοῦ νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι τὰ ἀποχωρίζονται διὰ παντὸς ἴσως. Διότι νὰ εἶσθε βέβαιος κ. Μολφέτα ὅτι τὸ εἶκοσι τοῖς ἑκατὸ δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν πλέον εἰς τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα. Καὶ ἄς ὄψεται ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Νιού Πόρτ Βιρτζίνια

Μεθ' ὑπολήψεως

I. M.

Ὁ Γάλλος ὁ λαοφιλὴς,
κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς.

Τὰ βλέπετε μωρὲ παιδιὰ, ἐκεῖνα ποῦ σὰς λέω καὶ πόσο εἶν' τὸ δίκιο μου ποῦ κάθομαι καὶ κλαίω βλέπωντας τὰ στρωμάτσια σας στοῦ μώλου τὸ κορδόνι καὶ τὸ παπύρο παρακεῖ σωρὸ νὰ σὰς φορτώγη; Μανία σὰς ἐκόλλησε στὰ ξένα νὰ τραβᾶτε χωρὶς νὰ συλλογίζεστε σὲ τί κινδύνους πᾶτε, χωρὶς ἀφ' τὸ κεφάλι σας νὰ σὰς περνᾷ σκέψι πῶς κ' ἄλλοι π' ἀνεχώρησαν δὲν ἔχουν ἐπιστρέψει

Ἀκοῦτε τὴν Ἀμερικὴν
καὶ λέτε πλαγεμένοι,
« τί θησαυροὶ θὰ εἶν' ἐκεῖ
στο δρόμο πεταμένοι ! »

Κι' ἀφήνετε, μωρὲ παιδιὰ, τὴ φαρμελῆ μονάχη τὸν πόνο καὶ τὸ μαρασμὸ τῆς ξενιτιᾶς σας νᾶχη, γιὰ νὰ τραβᾶτε βάσανα καὶ πείνα νὰ σὰς θλίβη ποῦ δὲν σὰς ἐθλίψε ποτὲ στο πατρικὸ καλύβι.

Ἀμερικὴ, Ἀμερικὴ,
καθένας ὀνειρεύεται
κι' ἀποδημοῦν οἱ σερικοὶ
κι' ὁ τόπος ξαπαστρέφεται
ἀπὸ ἐφήβων χεῖρας

καὶ μένουσιν οἱ στεναγμοὶ τοῦ γέρον καὶ τῆς χήρας
κι' ἀπὸ τοὺς μαύρους στεναγμοὺς τῶν ὀρφανῶν ἀνθρώπων,
ἐλπίζομεν νὰ φέρωμεν βελτίωσιν σὶδὸν τόπον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ2α133

Ὁ πλανεμένος χωρικός
βάνει τὸ στρῶμα στὸ σακκί
καὶ φεύγει μελαγχολικός
νὰ πάη στήν Ἀμερική
νὰ ξεμελαγχολήσῃ
ποῦ τρέχουν τὰ δολλάρια μέσα στὸ δρόμο βρούση
μὰ φθάνοντας κακὴν κακῶς
καὶ σιργιανώντας νησιτικούς
μέσα στὸ μπουνλεβάρι.
λέη πῶς νᾶθε τὸ τσαπὶ τοῦ κόψη τὸ ποδάρι
καὶ νὰ μὴν ἦτανε γερός νὰ κάμῃ τὸ ταξεῖδι
ποῦ σιτὴ λεβεντοσύνη του τόσο φαρμάκι δίδει!

×

Κι' ἂν ἓνα μέσα στοὺς πολλοὺς ἡ μοῖρα εὐνοήσῃ
νὰ βρῇ στήν Καλιφόρνια μιὰ φλέβα νὰ πλουτίσῃ,
ἀναμφιβόλως, βρῇ παιδιὰ, ἐκεῖνο τὸ χρυσάφι,
ἀπὸ πολίτη Ἕλληνα μεμίας τὸν ξεγράφει.
καὶ σκάφτωντας πουλιὰ βαθεῖα γιὰ ναῦρον κι' ἄλλα τόσα,
ξεχάνει μὲ τὸ σκάφημο τὴν πατρικὴ του γλῶσσα,
καὶ χάνεται σιγὰ σιγὰ στῆς ξενιτιᾶς τὰ βάρη,
μὴ ἐννοῶν πῶς ἔζησε καὶ διατὶ ἐχάθη!

×

Ὅποια μετανάστευσις! Ἄδὲς κι' ὁ Θεὸς ὁ πλάστης,
ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον νὰ γίνῃ μετανάστης!
Μόλις τὸ μαῦρο τὸ μωρὸ τὸ κόψουν ἀφ' τὸ γάλα,
τοῦ βγάνουν εἰσιτήριο γιὰ τὴ Γουατεμάλα!
Στὸ ἄλλο ἡμισφαίριο τὸ στέρνουνε νὰ ζήσῃ
καὶ βάνουν τὸν ὠκεανὸ στὴ μέση, νὰ χωρίσῃ,
μὲ τὰ μεγάλα πλάτη του, μὲ τὰ βαθεῖα νερά του,
τὸ κάθε φίλτρον τοῦ παιδιοῦ γιὰ τὴ γεννέτειρά του!

×

Ἀμερικῆς δολλάρια τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος.

Γι' αὐτὰ ἐρήμωσεν ἡ γῆ
καὶ τὸ καυμένο τὸ Πυργί
κι' ὁ ἀσπροσκούφης Πρόνος.
Δὲν ἔχει μένει μπιστικὸς
νὰ ζήσῃ φιλοσοφικῶς
μὲ τοῦ βουνοῦ τὸ φρέσκο.

Μοι τραβοῦν γιὰ τὸ Μποσὶν καὶ γιὰ τὸ Σάν Φραντσέσκο
ποῦν' τὰ πολλὰ δολλάρια, ποῦν' τὸ πολὺ τὸ χρῆμα,
ποῦν' ὁ ἄπλοὺς συλλογισμὸς
πῶς ὁ καθένας μισερμὸς
ἀνοίγει κι' ἓνα μνημα!

Ἀμερικῆς δολλάρια τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος.

Φεύγει τὸ κάθε σερνικὸ
καὶ μένει στὸ Δημοτικὸ
ὁ Μπαρμπαγιάννης μόνος

ἐπιχαρίτως συνιστῶν στῶν κυριῶν τὸ πλῆθος,
ὅτι σπουδαῖον τὸ μιλφὲν καὶ ἄριστος ὁ ζῦθος.

×

Κατὰ τὴν Καλιφόρνια πᾶν' τὰ παιδιὰ παρέα,
καὶ κρίμα πῶλουνσάραμε τὸν καφενὲ τ' Ἀντρέα
μὲ σερβιτόρους ἐν στολῇ
καθὼς εἰς τὴν Εὐρώπῃ
καὶ νᾶναι μέσα τὸ πολὺ
εἰκοσιτρεῖς ἄνθρωποι.

×

Ὁ κόσμος ἐταξείδεψε γιὰ τὴν Ἀβυσσινία,
κι' ἐμαῖς δημιουργήσαντες τὰ δύο καφενεῖα
ἐν βῆμα πρὸς τὴν προόδον ἐκάμαμε μεγάλο
αἰσίως ταξειδεύοντες ἀπὸ τὸ ἓνα στ' ἄλλο.

Στοῦ Μπαρμπαγιάννη τὸ πρωτ', τὸ σοῦρουπο σι' Ἀντρέα,
περνᾷ τὸ εὐδαιμον κοινὸν
τοῦ βίου τὸν ὠκεανὸν
πολὺ πολὺ ὥραϊα!

×

Μὴν ξανακάμῃ βρῇ παιδιὰ, κανεῖς τὴν κουταμάρα
σὲ μέρη τόσο ξάλαρα νὰ τρέχῃ νὰ χαθῇ.
κι' ἂν εἶν' ἐδῶ κακομοιριά, εἶναι κι' ἐκεῖ τρομάρα
π' ἄλλοίμονο σ' ἐκείνονε ποῦ θῦμα τῆς βρεθῇ.

Νὰ πάψετε τὸ μισερμὸ
καὶ τὸ μακρὸ ταξεῖδι
ποῦ καὶ πατρίδα κι' ἐθνισμὸ
δαγκάει σὸν τὸ φεῖδι.

×

Ποτὲ δὲν σ' ἀπαρήδηκα ὥραϊα μὲν πατρίδα.
ποτὲ μὲν ἄλλον οὐρανὸ ἀφ' οὗ ζῶ δὲν εἶδα.
καὶ μοναχὰ τὸν ἄνεμον ἂν ἐπιτύχω, οὐριον,
ἀποδημῶ ἐνίοτε καὶ πάω στὸ Ληξούριον
ποῦ δι' αὐτὸ ἀνέκαθεν θερμὴν ἀγάπην τρέφω.
Ἀλλὰ κι' ἂν πάω τὸ πρωτὶ τὸ βράδυ ἐπιστρέφω
γιατὶ θὰ εἶναι δι' ἐμὲ μεγάλη ἀγωνία
νὰ λείψω καὶ νὰ μὴ φανῶ ἀπὸ τὰ καφενεῖα
ποῦ οἱ θαμῶνες οἱ αὐτοὶ, μὲ μάτια νυσταγμένα,
μὲ καρτεροῦν νὰ τοὺς ἰδῶ κι' αὐτοὶ νὰ 'δοῦν' ἐμένα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΦΟΔΟΙ

Τ' αὐτὸ λάϊφ θηλυκὰ μας τὰ ἐξόχως ζηλευτὰ,
βαρεθῆκαν ἐπὶ τέλους νὰ κοιμῶνται στής ἐφτά
καὶ γιὰ νὰ βγουν ἀφ' τῆ νέκρα κι' ἀπὸ τὴν ἀκνησιὰ
ἐκαμαν συνομωσία
ἐναντίον διαφόρων κεκλεισμένων αἰθουσῶν
καὶ πηγαίνουν ἐξ ἐφόδου καὶ χορεύουν σὰν φασόν.

×

Κι' ὅπως ἦσυχὴ στὸ σπῆτι κάθεται ἡ νοικοκυρὰ
κι' ἡ τῆ φοῦστα τῆς μπαλῶνει ἡ ταῖζει τὰ μωρὰ,
ξάφνου βλέπει ἐπισκέψας ποῦ τῆς ἔρχονται σωρὸ
καὶ ἡ μὲ τὸ πιάνο παίζει
κι' ἄλλῃ βγάνει τὸ τραπέζι
κι' ἀρχινᾷ τὸ χορό.

×

Κι' ὅσο στενοχωρημένη νᾶναι ἡ νοικοκυρὰ,
ἐξ ἀνάγκης συμμετέχει στοῦ σπητιοῦ τῆς τῆ χαρὰ,
καὶ τοὺς ξένους τῆς τρατάρει
γιὰ τὴν ἔξαφνον τιμὴν,
μ' ὅ,τι βρίσκεται στ' ἀρμάρι
κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν.

×

Θαυρῶ πῶς ξάφνου καὶ σ' ἐμὲ θάρσῃ ἀγάλα—γάλας
αὐτὸς ὁ κόσμος ποῦ πηδᾷ
κι' ἔχω πεσμένο τοῦ Λονρδᾶ
πῶς πάντοτε στὸ κάρρο του νὰ ἔχη πορτογάλια
καὶ πάντοτε νὰ μοῦ χτυπᾷ τὴν πεισινὴ πορτοῦλα,
κι' ἂν δώσω σουαρέ φορσὲ θὰ τ' ἀγοράσω οἶλα.
Ἄλλ' ὁ μανάβης ὁ Λονρδᾶς ἡ κάλιστα τοῦ διαόλου
τὸ γαλλικὸ μου τὸ φορσὲ
αὐτὸς τὸ ἔξηγησε βερσὲ,
καὶ δὲν ἐξαναφάνηκε στὸ σπῆτι μου καθόλου!

×

Δίγκο εἶχαν ἡ κυράδες μὲ τὰ φίνα φασαμέν.
Ἐλαχτάριζ' ἡ καρδιὰ τους γιὰ λιγάκι τούτο ντὲ μὲν,
κι' ἐπειδὴ ἔλπις καμμὶα δὲν ἐφαίνετο γι' αὐτὸ
ἐφαρμόσανε δικαίως τοῦ φορσὲ τὸ χωρατό.

Καὶ τὸ μέτρον θεωρήσας
ἀξιόλογον ὁ Γοήσας,
πάνι πρῶτος ἐν ταῖς πρῶτοις
ἐντονάτος συνωμοτίας.

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

Χάρις. γλύκα. τρυφερότης,
ἐμορφιά ἐν πὲ πασσὲ
ἀλεγρία τ' ὄνειρό της,
ἡ τροφή τῆς μπαλανσέ.
Σκέψις δὲν τῆς βασανίζει
τὸ κεφάλι σοβαρὰ,
εἶναι βάρκα π' ἀρμενίζει
μὲ τῆς μόδας τὰ φτερά
αἰωνίως ἀπλωμένα
εἰς καιροὺς ἐθνοϊκούς,
ὅσο ποῦ νὰ βρῇ λιμένα
ἀσφαλείας ἐπαρκούς.

"Α-ὄη"

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

Τὰ ἔχεις ὅλα τέλεια ψυχὴ, μορφὴ καὶ σῶμα
ἀλλὰ καὶ τελειότερη θὰ ἦσουνε ἀκόμα,
ἂν ἦτο ἓνας ἀσσηρὸς ἀπὸ τῆς μόδας νόμος,
νὰ μὴ σηκώνεται πολὺν ὁ δεξιὸς σας ὤμος.

Ο Μπεμπές

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Γέρονς ἐγὼ καὶ ξέθωρο τοῦ χρόνου χαμομῆλι,
καὶ σὺ δροσάτο κι' εὖοσμο τριαντάφυλλο τ' Ἀπριλῇ
δὲν κάνει νὰ ταιριάζουμε.

Πῶς νὰ τοὺς συμβιβάσουμε
δὺὸ πόλους ἀντιθέτους;

Δὲν εὐχαριστηθήκανε οἱ γέροντες ποτέ τους
ποῦ μὲ τὰ ῥόδα κάποτε ἡ μοῖρα τοὺς ἐνώνει.
Ἐμένα θὰ μ' ἀρχίσουνε πολὺν ἄνωρίς οἱ πόνοι
καὶ σὺ γιὰτὶ ν' ἀδημονῆς καὶ νὰ στενοχωρεῖσαι
πῶς νοσοκόμος εἶσαι;

Δὲν κάνει νὰ ταιριάζουμε!

Ὅπως κι' ἂν τὸ κολιάσουμε,

ἔσ' οὐδ' ὁδοὸ θὰ ποθῆς νὰ σμίγῃς μ' ἄλλα ῥόδα
δὲν θ' ἀγοπᾷς τὸν γέροντα ποῦ θὰ τοῦ δίνῃς σόδα
γιὰ νὰ χωνεύῃ τὸν καῦμό—ποῦ χωνεμὸ δὲν ἔχει—
ζωῆς ποῦ εἰς τὴν βάση τῆς ὁ γέρονς δὲν ἀνέχει!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Φλάκ-Φλούκ

ΡΟΚΟΣ ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀπεβίωσεν αἰφνηδίνως καθ' ὁδὸν ἐκ συγκοπῆς, ὁ ἀγαθότατος καὶ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸς συμπολίτης Ρόκος Κονιδάρης ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν. Ὁ θάνατος του συνεκίνησεν βαθέως ἅπασαν τὴν κοινῶνίαν μας ἐν ἣ ἐξετιμᾶτο ὡς οἰκογενειάρχης φιλόστοργος καὶ ὡς χαρακτήρ ἐκ τῶν σπανίως ἀναφαινομένων. Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τοὺς συγγενεῖς.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸν κ. Π. Λουρετζάτον γυμνασιάρχην.

Ἀξιόπιστα καὶ σεβαστὰ πρόσωπα μὲ διεβεβαίωσαν, ὅτι ἐξακλουθεῖτε ἐκφραζόμενος περὶ ἐμοῦ, ὅπως ἠθελήσατε νὰ μὲ παραστήσετε διὰ τῆς καταθέσεώς σας, τὴν ὁποίαν ἐν δέοντι θέλω δημοσιεύσει διὰ νὰ μὴ λησθάνετε τὸν κόπον νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνετε.

Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ περιορισθῆτε, εἰ δυνατόν, εἰς τὰς πρὸς τοὺς διδασκάλους ἐγκυκλίους σας ζητοῦντες τὰ ἐγγύρια παραμύθια (εἰς τὴν φιλολογικὴν δηλαδὴ ὁράσιν σας) ἐμὲ δὲ νὰ ἀφήσετε ἡσυχον νὰ ζήσω μὲ τὴν ἐργασίαν μου καὶ νὰ μὴ σὰς μέλλῃ πλέον περὶ τῆς ἐλαφρότητος μου, ἣ ὁποία βεβαίως δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ συναγωνισθῇ τὴν ὑμετέραν φιλολογικὴν βαρύτητα ὅταν συντάσσετε ὑπομνήματα ζητοῦντα ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν μου διὰ τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλου μου.

N. ΚΑΤΡΑΒΑΣ Καλλιτέχνης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου θεωρῶ καὶ διὰ τοῦ τύπου νὰ ἐκφράσω τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου τῷ ἀξιοτίμῳ καὶ ἱκανοτάτῳ τῆς πόλεώς μας ὀφθαλμιάτρῳ κ. Νικολάφ Δ. Δελλαπόρτα ὁ ὁποῖος δι' ἐπιτυχεστάτης ἐγχειρήσεως καταρράκτου μοὶ ἐπανέδωκε τὸ φῶς μου ὥστε νὰ δύναμαι ν' ἀναγινώσκω καὶ γράφω ὡς πρὸ τῆς παθήσεώς μου.

Ἐπίσης ἀπείρους ἐκφράζω εὐχαριστίας εἰς τοὺς ἰατροὺς τῶν Φ. Καταστημάτων κ. κ. Ν. Γιανουλάτον καὶ Π. Φραγκόπουλον διὰ τὴν ἄκραν καθαριότητα τὴν ἐν τοῖς Κατασ. ἡμῶν καὶ τὰς περιποιήσεις ὧν ἔτυχον κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διαμονὴν μου.

ΠΑΝΑΓΗΣ Γ. ΧΟΪΔΑΣ

— Πωλοῦνται 22 τόμοι τοῦ περιοδικοῦ « Νέα Πανόραμα » ἐξ ὧν οἱ 12 εἶναι καθ' ὅλα πλήρεις, μὲ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας των. Πληροφερταί παρὰ τῷ κ. Γ. Ἀβλίχῳ ζωγράφῳ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν 7ην ὁδεύοντος εἰς ἡλικίαν ἀκμαίαν ὁ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΤΑΛΑΣ ἀδελφὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ν. Πεταλά, καὶ τοῦ ἐργοδηγοῦ Σ. Πεταλά μετὰ ὑξείων καὶ ὀλιγοήμερον νόσον. Οἰκογενειάρχης χρηστός, φίλος εὐλικρινὴς μὲ καρδίαν ἄδολον καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα, καταλείπει ἀλησμόνητον μνήμην. Τοὺς βαρέως τρωθέντας οἰκείους ἐγκαρδίας συλλυπούμεθα.

— Διατρίβει παρ' ἡμῖν ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Ἀγγελος Ἀννινος πρόξενος ἐν Ξάνθῃ.

— Συγχαίρομεθα τὸν συμπαθῆ φίλον κ. Διομήδην Σπινέλλην ἐπιτυχόντα εἰς τὰς ἐξετάσεις του διὰ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου.

— Συνεστήθη εἰς Ἀσπρογέρακα τῶν Πρόννων Σύλλογος ἡ « Ἀδελφότης » σκοπὸς τοῦ ὁποῦ εἶναι ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ μεταξὺ αὐτῶν συνεργασία πρὸς ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου Πρόννων. Τὸ καταστατικὸν του ἐνεκρίθη διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του εἰς αἷς εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν καὶ πρόεδον.

— Ἡ ἐφημερὶς « Ἀκρόπολις » πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ν. Νικολάτου.

• Ο Νεοσύλλεκτος.

=====

Στοῦ Ματαράγκα βρέ παιδιὰ ποῦ μὲ μεγάλη φτήνη πολλοὶ πελάτες ῥάφτιον καὶ βγαίνουν φιγουρίνια ἐκτὸς ἀφ' τὰ φορέματα θὰ βοηθῇ μ' εὐκολίαν καὶ συλλογὴν παρισυνῶν λαιμοδετῶν τελείαν καὶ ὑποκάμισα λαμπρὰ καὶ κάλτσες καὶ μαντύλια εἰς σχήματα καὶ χρώματα καὶ εἰς μεγέθη χίλια.

=====

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1	2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	»	»	»	» 1 ἔτους
2	1	2	»	» 2 ἐτῶν
3	»	»	»	» 4 ἐτῶν
4	»	»	»	» 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκλογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῇ ἢ ἀνώνυμοι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΙΣ ΚΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ